

พระราชบัญญัติ
ควบคุมการบำบัดโรคสัตว์
พ.ศ. ๒๕๐๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๕
เป็นปีที่ ๑๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการบำบัด
โรคสัตว์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐ-
สภา ดังต่อไปนี้

เล่ม ๑๕ ตอนที่ ๑๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๕

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ-
ควบคุมการบำบัดโรคสัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า ช้าง ม้า โค กระบือ ลา ล่อ
แพะ แกะ สุกร สุนัข แมว กระจง ชะนี ลิง ค่าง
สัตว์ปีกจำพวก นก ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ชนิดอื่น ตามที่
กำหนดในกฎกระทรวง

“การบำบัดโรคสัตว์” หมายความว่า การกระทำใด ๆ อัน
กระทำโดยตรงต่อร่างกายสัตว์ เพื่อตรวจหรือรักษาโรคและ
หมายความรวมถึงการป้องกันโรค การกำจัดโรค การ
ควบคุมทางศัลยกรรม การตอนหรือการผสมเทียมด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุม
การบำบัดโรคสัตว์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง
ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๕

(๑) ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ในหน้าที่ราชการ หรือ
ในกิจการของสภาวิชาชีพ สถานศึกษาวิชาสัตวแพทยศาสตร์
ของรัฐบาลหรือสถานศึกษาวิชาสัตวแพทยศาสตร์ที่รัฐบาลรับรอง

(๒) คนต่างด้าวซึ่งเป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ใน
กิจการที่รัฐบาลตกลงกับองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐบาล
ต่างประเทศ หรือในกิจการอื่นใดที่จะได้กำหนดโดยพระราช-
กฤษฎีกา

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียน
พนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม
ไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนยกเว้นค่าธรรมเนียม
และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการควบคุมการบำบัดโรคสัตว์

มาตรา ๖ ให้มีกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการ
ควบคุมการบำบัดโรคสัตว์” ประกอบด้วยอธิบดีกรมปศุสัตว์
เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงกลาโหมหนึ่งคน ผู้แทน

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๑๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๕

กระทรวงสาธารณสุขหนึ่งคน ผู้แทนกรมปศุสัตว์สองคน ผู้แทน
คณะสัตวแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์หนึ่งคน
ผู้แทนมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์หนึ่งคน ผู้แทนสภาอากาศไทย
หนึ่งคน ผู้แทนสัตวแพทย์สมาคมแห่งประเทศไทยหนึ่งคน
และผู้ทรงคุณวุฒิในวิชาสัตวแพทยศาสตร์ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง
อีกสองคนเป็นกรรมการ

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในตำแหน่งคราวละ
สองปี และเมื่อพ้นจากตำแหน่ง รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งเป็น
กรรมการอีกได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตาม
มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความ-
สามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
เว้นแต่คดีความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดย
ประมาท

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๑๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๕

เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทน

กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคก่อนอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๘ การประชุมทุกคราวต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มั่งเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำการหรือพิจารณาเรื่องใดๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการได้

การประชุมคณะกรรมการ ให้นำความในมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

เล่ม ๑๕ ตอนที่ ๑๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๕

(๑) ออกใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ และกำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาต

(๒) สั่งพักใช้หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์

(๓) ให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่มหาวิทยาลัยและสถานศึกษาอื่นในวิชาสัตวแพทยศาสตร์

มาตรา ๑๒ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการขึ้นในกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตร มีนายทะเบียนคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการรักษาทะเบียนผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ และในกิจการอื่นทั่วไป และให้มีเจ้าหน้าที่ตามสมควร

ให้นายทะเบียนเป็นเลขานุการคณะกรรมการด้วย

หมวด ๒

การบำบัดโรคสัตว์

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบการบำบัดโรคสัตว์ เพื่อสินจ้าง บำเหน็จหรือรางวัล เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์จากคณะกรรมการ

การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาตและการกำหนดเงื่อนไขในใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เล่ม ๓๕ ตอนที่ ๑๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๕

มาตรา ๑๔ โภณุญาตเป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ให้ใช้ได้ห้าปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

มาตรา ๑๕ การบำบัดโรคสัตว์มีสามสาขา ดังต่อไปนี้

(๑) สาขาอายุรกรรม คือการบำบัดโรคสัตว์ด้วยยา รวมตลอดถึงการป้องกันโรคหรือการกำจัดโรคด้วย

(๒) สาขาศัลยกรรม คือ การบำบัดโรคสัตว์ด้วยการผ่าตัดหรือการใช้รังสีรวมตลอดถึงการตกแต่งทางศัลยกรรมหรือการตอนด้วย

(๓) สาขาสูติกรรม คือการทำคลอด รวมตลอดถึงการผสมเทียมด้วย

มาตรา ๑๖ ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์มีสองชั้น คือ

(๑) ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ชั้นหนึ่ง

(๒) ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ชั้นสอง

มาตรา ๑๗ ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ชั้นหนึ่ง มีสิทธิประกอบการบำบัดโรคสัตว์สาขาอายุรกรรม สาขาศัลยกรรม และสาขาสูติกรรม ได้ทั้งสามสาขา

มาตรา ๑๘ ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ชั้นสอง มีสิทธิประกอบการบำบัดโรคสัตว์ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงในสาขาอายุรกรรม สาขาศัลยกรรม และสาขาสูติกรรม ได้ทั้งสามสาขา หรือเฉพาะสาขาใดสาขาหนึ่ง

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๕

มาตรา ๑๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๐ และต้องมีความรู้หรือความชำนาญตามมาตรา ๒๑

มาตรา ๒๐ คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ คือ

(๑) มีอายุยี่สิบปีบริบูรณ์แล้ว

(๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๓) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่คดีความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(๔) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพ วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบหรือเป็นโรคที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าไม่สมควรให้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์

เฉพาะผู้ที่ขาดคุณสมบัติตาม (๒) หรือ (๓) ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร อาจผ่อนผันให้เป็นรายบุคคลได้

มาตรา ๒๑ ความรู้หรือความชำนาญของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ คือ

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๑๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๕

(๑) สำหรับผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ชั้นหนึ่ง

(ก) ได้รับปริญญาสัตวแพทยศาสตรบัณฑิตจากสถานศึกษาในประเทศไทย

(ข) ได้รับประกาศนียบัตรวิชาสัตวแพทยศาสตรจากสถานศึกษาในประเทศไทยก่อน พ.ศ. ๒๔๘๕ และคณะกรรมการได้สอบความรู้เป็นที่พอใจแล้ว หรือ

(ค) ได้รับปริญญาสัตวแพทยศาสตรบัณฑิตหรือประกาศนียบัตรวิชาสัตวแพทยศาสตรจากสถานศึกษาในต่างประเทศ และคณะกรรมการได้สอบความรู้เป็นที่พอใจแล้ว ถ้าเป็นคนต่างด้าวต้องเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ในต่างประเทศมาแล้วด้วย

(๒) สำหรับผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ชั้นสอง

(ก) ได้รับประกาศนียบัตรวิชาสัตวแพทยศาสตรหรือใบรับรองการศึกษาอบรมในวิชาการบำบัดโรคสัตว์จากสถานศึกษาในประเทศไทยที่คณะกรรมการรับรอง และคณะกรรมการได้สอบความรู้เป็นที่พอใจแล้ว หรือ

(ข) มีความรู้หรือความชำนาญในการประกอบการบำบัดโรคสัตว์และคณะกรรมการได้ทดสอบความรู้หรือความชำนาญเป็นที่พอใจแล้ว

เล่ม ๑๕ ตอนที่ ๑๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๕

มาตรา ๒๒ ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ต้องรักษามรรยาท
แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๓

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ที่มีหรือสงสัยว่ามีการประกอบการบำบัดโรคสัตว์ได้ในเวลา
ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้หรือ
กฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจยึดสัตว์ เอกสารหรือวัตถุที่อาจใช้เป็นพยาน
หลักฐานในการดำเนินคดีได้

หมวด ๔

การสั่งพักใช้และสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๒๕ การสั่งพักใช้หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตาม
มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการกระทำได้ เมื่อปรากฏว่า

(๑) ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ขาดคุณสมบัติตาม
มาตรา ๒๐ หรือไม่มีความรู้หรือความชำนาญตามมาตรา ๒๑

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๑๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๕

(๒) ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์กระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

(๓) ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

การสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้สั่งได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งปี

ก่อนพิจารณาสั่งพักใช้หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้คณะกรรมการดำเนินการได้ส่วนโดยให้โอกาสแก่ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ผู้นั้นได้ทราบข้อกล่าวหาและยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

มาตรา ๒๖ ผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตอาจขอรับใบอนุญาตอีกได้เมื่อพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและปฏิเสธการออกใบอนุญาตให้ผู้นั้นจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตได้อีกเมื่อสิ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่คณะกรรมการปฏิเสธการออกใบอนุญาต ถ้าคณะกรรมการปฏิเสธการออกใบอนุญาตในครั้งที่สองนี้แล้ว ผู้นั้นหมดสิทธิขอรับใบอนุญาตอีกต่อไป

หมวด ๕

การอุทธรณ์

มาตรา ๒๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ หรือผู้ถูกสั่งพักใช้หรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๕ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการ ซึ่งสั่งไม่ออกใบอนุญาต สั่งพักใช้หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง หรือประกอบกรบําบัดโรคสัตว์ในระหว่างเวลาที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๙ ผู้ใดฝ่าฝืนกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เล่ม ๑๕ ตอนที่ ๑๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๕

มาตรา ๓๐ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

หมวด ๗

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๑ ผู้ใดประกอบการบำบัดโรคสัตว์อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวนี้ ให้ผู้นั้นประกอบการบำบัดโรคสัตว์ไปพลางก่อนได้ แต่ถ้าคณะกรรมการมีคำสั่งไม่อนุญาต ให้ถือว่าผู้นั้นไม่มีสิทธิประกอบการบำบัดโรคสัตว์ตั้งแต่วันที่ทราบคำสั่ง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) คำขอ	ฉบับละ	๕ บาท
(๒) ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบ-
การบำบัดโรคสัตว์ ชั้นหนึ่ง	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบ-
การบำบัดโรคสัตว์ ชั้นสอง		
(ก) สาขาอายุรกรรม	ฉบับละ	๔๐ บาท
(ข) สาขาศัลยกรรม	ฉบับละ	๔๐ บาท
(ค) สาขาสูติกรรม	ฉบับละ	๔๐ บาท
(๔) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๒๐ บาท

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีบุคคลรับทำการบำบัดโรคสัตว์เพื่อแสวงหาประโยชน์ส่วนตัว แต่ทำการบำบัดโรคสัตว์ไม่ถูกต้องตามหลักวิชา เพราะตนเองไม่มีคุณวุฒิ ทำให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของสัตว์และเป็นการเสื่อมเสียแก่สถานประกอบการสัตวแพทย์แห่งประเทศไทย นอกจากนี้โรคสัตว์บางชนิดยังเป็นอันตรายแก่ผู้ทำการบำบัดโรคและเจ้าของสัตว์อีกด้วย เช่น โรคแอนแทรกซ์ โรคมกคล่อพิษ โรคพิษสุนัขบ้า โรคสารตะกั่ว ฯลฯ เป็นต้น ฉะนั้น จึงสมควรตราพระราชบัญญัติควบคุมการบำบัดโรคสัตว์เพื่อสวัสดิภาพของประชาชนและเจ้าของสัตว์